

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ русскихъ санть) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ въ библиотеку наизнам. постѣстъ" выходитъ по 2 печат ар-кций кожного 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяца. Редакція Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи заслуживаются лишь на попереднєе застеженіе. Оглашени принмаются по цѣнѣ въ кр. отъ одногъ строчки печатной, въ рубр. "Надбсланіе" по 20 кр. а. в. Рекламы и неопечатаніи вольны отъ порта. Предплату и искрятъ принимаютъ: У Львовъ Адми-ністрація "Дѣло". У Вѣцца Haasenstein & Vogler, Wall-ischasse 10; M. Dukes, Kleingasse 13; G. L. Daube & Co., Singersstrasse II a; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Co., Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ М. Haasenstein & Vo-ger, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Haas, Въ Рое-гѣ, Rедакція "Київського Старина" въ Кіевѣ, почтовы урады и Газета "Віор" В. Ф. Замъ въ Одессѣ Дери-жевская ул. д. Радли 9.

Запросини до предплаты.

Съ днемъ 1 (13) липня розпочинається дру-гій побрѣкъ, ваглядно, третій кварталъ сего-рочного видавництва "Дѣла". Пригадуємо се-ншими Ви. Читателямъ и просимо ихъ по-спѣшити съ предплатою и виробничьемъ залегостей, бо независима часопись руска може стояти и дѣлать въ загальну користь рускої народності и церкви толькъ при щи-рой матеріальнай запомовѣ Ви. Читателївъ.

Наше "Дѣло" єтъ часу свого виходження до виїшкого дня стоить крѣпко и неусгра-шимо на сторожи правъ руского народа, а за-хочую і бѣздарко въ нашихъ трудахъ єсть для насъ та симпатія и довѣріе, якими "Дѣло" таєшися скрѣвъ на Галицькій Руси. Мы єврому въ красу будучності галицько-ру-скаго народа и тая вѣра каже намъ въ ны-вѣщну сумнѣ пору съ цѣлымъ жаромъ ду-шевимъ вести дальше тажку свою працю для загальнаго добра вѣтъ Русинівъ. Матеріаль-на помощь П. Т. Читателївъ улекшить намъ нашу важку задачу.

Редакція и Администрація "Дѣла".

Галичина въ проектѣ лѣвицѣ.

I.

Мати, будто Галичинѣ яко коронному краю належится якесь вимкове становиско въ Долитавщинѣ, есть досить старе. Оно да-гуся, можна сказать, єтъ 1848 року, єтъ юнітного проекту лок. Палляцкого, стремив-шого до переобразування австро-угорской дер-жавы въ чисто-федеративный организмъ поли-тическій. Однакожъ такъ якъ підставою до окре-мленія становиска въ державѣ для краївъ технікъ було и єсть що пынѣ историчне право короны св. Вячеслава, то Галичина на чимъ по-дѣбномъ іхъ коли не могла и не може оперти своихъ претензій. Мимо того голосителѣ зга-даного мати умють для оправданія себе и въ нашомъ краю вышайти на столько рѣжпо-родныхъ окремістей — розумѣєса не точно зданинованыхъ а на дѣлѣ не существуючихъ — єто остаточно лаїкъ мѣгъ-бы имъ повѣ-рти на слово и сокрушили коні въ оборонѣ ихъ теорії. Мити се, затерте въ часахъ Баховиць, ожило на ново доперва въ 1868 роцѣ и воплотилось 24 вересня згаданого року въ звѣстій резолюції бѣльности Сойму галицкого. Мимо того несталось оно пред-метомъ парламентарной дискусіи въ компе-тентнѣй законодавчомъ тѣлѣ нѣ за кабинету Белькредого, нѣ Потоцкого, нѣ Гогенварта, т. е. въ тихъ часахъ, коли Нѣмцѣ австрійскїй утѣшились впновѣ расовою гегемонією надъ прочими супутними народами Долитавщины. Доперва въ 1872 роцѣ за министерства Аверс-перга спробовали делегаты бѣльности галицкого Сойму внести "польску резолюцію" на днев-ний порядокъ рады державної и для знищенія гетьманії централівъ нѣмецкихъ, а въ частіи наслѣдуючи декларантовъ ческихъ, поставили позитивне желаніе, що корона въ дозрѣ конституційнїй надѣлила Соймъ галицкїй шир-кою компетенцією въ деякіхъ есесіональ-ныхъ справахъ краївихъ, а тымъ самимъ об-межила законодавчу власть долитавского пар-ламенту на той же полі.

Содержанье "польской резолюції" звѣст-не встѣ и кульминує въ той же головно, що-бы Соймъ галицкїй посѣдавъ бѣльший красивъ буджетъ до своеї автономичної розпоряди-ости, що має отвѣтчального передъ собою чиновника, найвищий окремий трибуналъ ка-саційнїй и ширшу власть адміністративну, судейску, школи, громадску и др. Остаточ-но же цѣлею сеї, безъ участія Русинівъ галицкїхъ скомпонованої резолюції, было: злу-мити расову гегемонію централівъ и на слу-чай, єсли-бы Чехамъ и другимъ короннимъ країнамъ Долитавщины удалось прїйти до бѣль-

ДѢЛО

шои независимости єтъ центрального пар-ламентарного тѣла на основѣ историчнихъ сво-ихъ правъ, що-бы и собѣ занять бѣльше зна-чуще становиско политичне въ державѣ.

Польска резолюція дѣжалася однакожъ въ 1872 роцѣ за кабинету кн. Аверсперга дуже трагичною долѣ. Си внесено вправдѣ на порядокъ дневный въ раду державной, але централы нѣмецкїй підъ проводомъ Гербста у-мѣли си въ анкетѣ такъ всесторонно окроїти и такъ елистично скодификувати, що власнїи родителї, т. е. польскїи делегаты, не мали вже бѣльше охоты сягнути по неї рукою, а вдоволились патомѣсть, позабувши на Чеховъ, рѣжпородными кощесійками въ користь вла-сної гегемонії въ Галичинѣ. Въ наслѣдокъ того пошла славна резолюція въ память и нѣхто не давъ про неї навѣть и підъ тѣлпій часы, коли передъ шести роками, по вступленю Чеховъ до парламенту вѣденскаго, зпищено въ Долитавщинѣ гегемонію централовъ нѣмецкихъ, а керма конституційна перешла въ руки сполученыхъ Славянъ и кла-рикально-консервативныхъ партій. Резолюція лежала собѣ спокойно въ коши, окроена но-жиціями Гербста, а делегаты польскїи, радую-чись, що градъ sprzuja krajoj, утѣшились пло-дами утилітарної політики. Докоры, якъ за-таку недбалостъ про мінімум автономію краеву хвилево дѣжали до ушай польскїи делега-тovъ изъ стороны бѣльше сангвіничного за-галу польскаго, не мѣшили нѣхъ трохи ихъ вы-годної політичної акції, противно навѣть у-достоились они по сконченїй шестилѣтній кампанії парламентарной вотумовъ довѣрія єтъ тогожъ самаго загалу польскаго.

Доперва въ послѣдніхъ тиждняхъ, коли покончено выборы до нової ради державної и доклада-тійше обчислено сили обохъ головнїй-шихъ сторонництвъ парламентарныхъ въ радѣ державной — доперва тогды отжала на ново-давно забута претензія польскїи делегатовъ прибрати Галичинѣ якесь вимкове окремішне становиско въ Долитавщинѣ. Імпульсъ до се-го винновъ изъ стороны сполученой лѣвицѣ, котра, дочисливши лишь 230 голосовъ для себе и забанувши даже за утратеною расо-вою гегемонію, перша піднесла проектъ, на-дѣлити Галичину и Дальматію окремыми, вы-имковыми становиско въ радѣ державной, а именно такимъ, посредствомъ котого тѣ два короннїи країи були-бы виключеніи єтъ повної інгеренції до богато справъ Доли-тавщины.

Рахунокъ проекту сего простий. Ото сполучена лѣвиця хотѣла-бы за цѣну таїкои "Extrawurst", кинено симъ двомъ краямъ, прйтіи назадъ до свого старшования надъ лин-ною частиною Долитавщины и независимыми Чехамъ та Словенцамъ отвѣдичти съ процен-томъ утрату давнїйшого традиційного Ельдо-рада. Сей політичный не безъ хитрости об-думаний шахъ мавъ-бы вдоволити и вовка тетовицкого и козу галицьку.

Проектъ сей, піднятый лѣвицею, стався нѣпъ предметомъ дискусії всੀї австро-угор-ской прасы. Рѣжпороднїи органы партійнїй тол-куютъ о нѣмъ якъ найрѣжпороднїй, хва-латъ и гудить его отповѣдно до интересу, якій зъ змѣненої ситуації парламентарной мѣгъ-бы для ихъ сторонництва выплыти. Най-чуднїйшимъ зъявщикомъ при той же єтъ альрмъ, якій підняла одна часть рускої прасы, котра въ зреализованіи проскѣ добачає навѣть задатокъ на реставрацію историчной Польщѣ. И отъ якъ-разъ та обставина спонукує и на-сѧ розбрать цѣле се дѣло обективно и порѣшити пытанье, чи въ загалѣ проектъ на-дѣлти Галичину вимковымъ становискомъ въ Долитавщинѣ давнїйше зреализувати и якій въ розважати и зъ стороны практичныхъ наслѣд-никъ були-бы зъ такого зреализованія для австро-угорской державы и другихъ корон-ныхъ краївъ, а остаточно о сколько мѣгъ-бы бѣль дѣймити настъ Русиновъ галицкїихъ, котрїй вихъ державахъ; на кожде порушенье съ

ачайже въ першій линії интересованій, першій посѣдаемо право высказати о нѣмъ нашъ судъ и посли того справити наше дѣланье въ пайблизніихъ часахъ.

Боляка витяти и вишечи!

II.

Доносъ и клевета — се, по пересвѣдче-нию всѣхъ честныхъ людей, дуже негдѣне ору-жіе въ прасѣ. А тымчасомъ въ ворожихъ па-роднїй идеи органахъ рускихъ якъ же часто можна стрѣтитися съ такимъ оружіемъ! Бачиться, якъ коли-бы засада: "deputiare et calumniare audacter — semper aliquid haeret" була моттой приписанымъ дѣбченкими буквами підъ товстымъ заголовкомъ сего або тогого органу.

Подъ доносами мы розумѣємо такій плоды пера журналиста, котрїй — не выключаючи знаменъ клеветы — вымѣренъ на то, щоби чи то на одну особу, чи на громадку людей, чи й на цѣлу партію однаково мысличихъ людій, стягати якися законнїи прикрай мѣгы, пакикувати на нихъ поліцію, будити противъ нихъ недовѣріе дотичнїхъ властей, и т. д. Такихъ доносовъ въ органахъ ворожихъ "на-родовцамъ", на поодинокї особы и на весь загалъ, дуже богато. Такому "Слову" або "Проломови" написати, що Русини-народовцї, яко загалъ, "нідеферентисты", "соціалисты", "нигилисты", ба навѣть "анаархисты", — при-ходится лекіе, якъ разъ вкусити булочки съ масломъ. Угрызенія совѣсти у нихъ нема, бо они повиннїть тымъ свою службу, обавы передъ якоюсь отвѣчальнosteю такожъ нема, бо коли пишеся загально, не паводчи именъ, піхто поодиноко не може за собою обстati и зне-волити редакцію откликати клевету. Тутъ мѣ-же інтервеніаги хиба одна ц. к. прокураторія держави — и справдѣ луцівса минув-шої зими дуже характеристичный выпадокъ, що ц. к. прокураторія бачилася змушеню сконфискувати вступну статію "Слова" не за що інше, якъ за то, що тамъ всѣхъ Руси-півъ-народовцївъ въ дуже тривільный спо-собъ трактовано якъ "нигилистовъ", а до "народовцївъ" належить же съ малими вы-нитками загаль руского духовенства и (ще съ меншими вынитками) загаль всякихъ державныхъ урядниковъ рускої народности. По той конфискатѣ змѣнено такику о тѣлько, що не говорится вже, якъ то кажутъ, просто зъ моста: "народовцї — нигилисты та анаар-хисты", а кажеся и. пр. такъ: "мы не соли-даризуемся съ програмою анаархистовъ" (гл. "Нов. Проломъ" ч. 243 зъ 8 (20) черв-ня 1885, стор. 2, стовпець 1), а зъ цѣлого содержания статій вже видко, кого редакція має на думцѣ.

Коли такъ доноси о "нигилизмѣ та анаар-хиствѣ Русиновъ-народовцївъ" брати выключено зъ теоретичнїй сторони, то можна-бы ще всяко судити; можна-бы казати: "нехай собѣ пишуть, коли имъ такъ выпадає; тамъ далеко, де нашихъ относити не знають и де справдѣ суть нигилисты та анаархисты, де самого царя убили, тамъ могутъ повѣрити, що и у насъ они суть и для того потрѣбно мати тутъ ко-госъ, хто-бы на той пебезпечнїй елементѣ для державъ въ загалѣ дававъ позбръ; але тутъ дома, нѣхто чай-же тому не повѣрити, бо у насъ же нигилизму та анаархизму и слѣду нема; знала-бы прецѣль щось о той же поліції, знали-бы староству повѣтovу; анаархисты кину-ли-бы десь якусь бомбу, когось зашибили-бы, обрабували-бы почту, підкопали-бы підъ касу державу, и т. д." Але-же сю рѣчъ треба розважати и зъ стороны практичныхъ наслѣд-никъ котрїй вихъ державахъ; на кожде порушенье съ

Предплатна на "Дѣло" для Австріи: для Россіи: ва цѣлый рѣкъ . . . 12 ар. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл. на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл. на четверт року . . . 3 зр. на четверт року . . . 3 рубл. съ дод. "Библіотеки": съ дод. "Библіотеки": на цѣлый рѣкъ . . . 16 ар. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл. на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 рубл. на четверт року . . . 4 зр. на четверт року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 5 ар. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл. на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 рубл.

Для Заграницы, окрѣдно Россіи: на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр. на пѣвъ року . . . 7-50 ар. на четверт року . . . 3-75 ар. съ дод. "Библіотеки": на самъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 ар. Поодиноке число коштуетъ 12 кр. а. в.

признакою хочь-бы дробочку революційною, звертаєсь нагле тысяча очей Аргуса-поліцї, а при такомъ станѣ буває и такъ, що муха привиджуєся воломъ. "Анаархистъ" — слово дуже страховидне для "имущихъ властъ", а де зачуєся звукъ того слова, туда летить ты-сячъ шпіоновъ и жандармовъ и вже не такъ скоренько уступлять зъ того мѣсяця, все и у всѣмъ будуть похотѣти за вонею "анаархизму", въ хатѣ, и въ школѣ, и въ церковнѣй про-повѣди, и въ читальни, скрѣзъ. А що тогды? Не выходить на таке саме, якъ съ тымъ дур-немъ-хлопчилою, що на злость сестрицѣ, що не хотѣла съ нимъ бавитись, батьківську хату подпаливъ?

И справдѣ доноси на тематъ выгрѣтого въ фантазії "нигилизму та анаархизму" мѣжъ Русинами въ звязи съ звѣстными доносами по-крайніого "Руского Сиона" почали вже на столько приносити плодовъ, що вороги народно-рускаго розвою користують ними — очевидно mala fide — яко свѣдоцтвомъ зъ стороны компе-тентної, бо все-жъ таки зъ стороны одної частини галицько-рускої прасы. Коли б. п. др. Іосифъ Шуйскїй въ своїй книжцѣ "Polen und Ruthen in Galizien" схарактеризувавъ молодїжъ галицько-руску въ той способъ, що одна єї частина переймає ідеями православ-ними і царославними, а друга нигилистичними, то вороги народовцамъ органи галицько-рускїи впновѣ потверджують се виречене, бо зъ одної сторони протегують авантурничостъ тихъ молодиковъ-академиковъ, що вдругъ на ювілії до Петербурга и наражають на утрату студій (якъ коли-бы у насъ не потрѣбно было якъ най-бльшіе людей інтелигентнїхъ на вицѣйшихъ становищахъ), а зъ другої сторони другу частину клеймують пятичомъ "нигилизму та анаархизму", — ба, не саму тую молодїжъ, а всѣхъ "народовцївъ". При послѣдніхъ ви-борахъ клейма того першій разъ ужили вже вороги нашї, агитуючи противъ кандидатовъ рускїи, — а хто тому винентъ, чи не самі редакторы "Слова", "Пролома" e tutti цап-ти?! "Нов. Проломъ" (въ ч. 246 зъ 1 л. лиція, стор. 3, стовп. 3) пише: "общенизвѣстно, що фонетическое правописание — первый шагъ до нигилизма". Таку рѣчъ може написати лише чоловѣкъ або зъ ума збитий або — не хочемо виправѣсти дотичнїго слова, — бо все-ж

то отношени межи Россію а Сербію не мають
жадного небезпеченства, до усунення которого
треба быть такъ траянгъ панславизму.
А колѣвже отношена буди дѣйстїи не конче
добра то вже найменше причинились бы до ихъ
найменшия "условія" ставленіи россійскою пра-
вой.

Персія. О заведенію перского посольства
въ Берлінѣ доноситьъ зъ Тегерану: Сами днама
мы выехали изъ Тегерана шейхъ Мошинъ-ханъ
Монгъ-ель-Мулкъ, первокий посолъ въ Константи-
новъ, передавающій теперь въ столице рѣднаго
года. Цѣль его выѣзду есть слѣдующая: Разъ мае
Мошинъ-ханъ навязать бѣговиша о Нѣмеччину
и справѣ основанія въ Берлінѣ перского по-
сольства, а бѣгакъ мае просити нѣмецкое прави-
тельство, чтобы оно выслало до Персіи колькохъ
членовъ для науки перского языка въ кромѣ
того мае ще набрати первое число урядниковъ до
рѣднаго галузей державной управы. Мошинъ-
ханъ мае такожъ о те постаратися, чтобы Нѣмеч-
чина вѣдома на предложенія Персіи, послѣ ко-
торыхъ Англія, Россія и Нѣмеччина мали бы
также взять на себѣ посерединѣ межи Персію
и Туреччину въ справѣ вытичена переко-ту
рской границѣ.

НОВИНКИ.

— **П. Володимиръ** Качала властитель технической
лабораторіи въ Киевѣ (сынъ о. Степана зъ Шель-
шевъ) приноситъ на нашу руку 25 зр. нещасливій
родивъ Махника въ Лисковатомъ, про которую было
издѣло въ новинкѣ п. заг. Щербата доля въ ч.
"Дѣла".

— Бѣгакъ конфискаты "Нового Зеркала" отбу-
дѣло въ понедѣлокъ для 6 с. м. передъ ц. к. кра-
неніемъ судомъ карнагъ у Львовѣ яко трибуна-
ль правоъвымъ прилюдна розправа. Причиною
конфискаты сеи були статії, обговорюючія пол-
итичне становище Вир. митрополита Сильвестра
Сембраторовича. Початокъ розправы о год. 4 по
пруденції.

— Годишка погорѣла! Для 2 с. м. въ полуночи
выѣзжъ въ Городенцѣ въ хатѣ одного жида огнь
тѣ певѣтственой доси причини и швидко ста-
нуло цѣло мѣсто въ поломняхъ. Около 5 го-
дінъ выгорѣла вже була цѣла середина мѣста.
По поводу сильного вѣтра ратунокъ бувъ майже
заповѣтный. Згорѣло около 600 домовъ и до
5000 людей збстало безъ стрѣхи и хлѣба; цер-
кви и будинки правительственный позбодали не
зарушени. На першу вѣсть о сѣмъ нещастію вы-
слали прездія намѣстництва старосту въ Городенцѣ
2.000 зр. на першу потребу погорѣльцівъ.

— О страшнѣй тѣмъ пожарѣ пишуть намъ зъ
Городенцѣ: "О 1 год. по полуночи загралася сумро-
кава въ Городенцѣ а въ цѣломъ мѣстѣ раздав-
ши одинъ плачъ и одинъ крикъ: "Горить! горить!"
Інчи повставъ зъ забѣдного дому Тодоруса Ку-
гельмана и въ одній хвили луна пожарна обняла
це мѣсто такъ скоро и такъ страшно, что о ра-
туни не було и мозы. Не толькож середина мѣста,
да мешкали виключно самі жады, згорѣла,
це огнь кинувся на західну частъ передмѣста,
де ѿмі мѣщане проживали и цѣлый добугокъ
їдокій заміяли въ одній хвили въ цопѣль-
тати, що — яко то кажутъ — камбъ на каме
не позбодать. Всѣ уряды и домы божії позо-
стали не нарушени. Огнь знашивъ бѣльше яко
600 домовъ, пра чѣмъ не обойшло и безъ жер-
тви въ людяхъ. Пишучій Вамъ сіи слова бачивъ
и свои си людіи попеченьихъ на вуголь, а коль
то потерпѣло смерть въ пожарѣ або понесло таж-
е ушкодженіе, доси ще не звѣстъ. Межи пого-
рошеними есть до 200 родиця христіанскіхъ въ
то людей найбѣднѣшихъ, бо заробниківъ або
дробныхъ ремесленіківъ и симъ дастесь тешеръ бѣ-
да найбѣднѣшіхъ въ знаки. Ратунику треба сильного
и то заразъ, ба народъ тицьчами підъ голыми
небомъ и безъ одеїи и куска хлѣба, а мѣсто ще
когаре висоится надъ нимъ до горы.

— **І. Крыніцѣ** пишуть намъ: Дня 9 (21) чер-
вня с. р. въ селѣ Тыличи открыто торже-
ственно читальни, головово, которыи выбраны
іоаніевій душаштыръ, о. Софоній Полянсь-
кий. Громада надѣялася въ себѣ день бѣльше го-
дія въ Крыніцѣ, однакъ несподѣвана злива пе-
реноска таому, черезъ що и програма вечера
куська змѣнѧлася.

— **Мѣстъ за голосованіе.** При выборахъ въ Ка-
луша голосовать священникъ Скоробогатый зъ За-
садки зъ о. Сигналевичъ, півецъ же зъ прилу-
ченого до Завадки села Болохівъ, Олекса Сопель,
пішовъ за голосомъ народа зъ окрестности, и
отдавъ голосъ на о. Романчука. Той Ол. Сопель
затягнувъ давнѣйше въ пойѣтовой касѣ ощадності
и Калуша позичъ 100 зр. и сплачуне еи точнѣ-
стю арекції касѣ ощадності, не подобавася сей
"бумага" хлопікъ изъ стороны Олекса Сопеля,
що або по розківі, дирекція пойѣтовой касѣ
ощадності выполнює або залеглыхъ що 50 зр.
(дотичне письмо мы бачили). Що не зъ ин-
шою, яко лише зъ повысцими причинами, суть свѣ-
днія Хаймъ Рейнгардц, который напередъ Сопел-
евъ говоривъ, що о. маршалокъ зробить ему збиг-
ти, и це въ особа, корта о дискрецію прошила.

Сопель откликався до Выѣзду пойѣтового, підно-
сячи, що каса пойѣтова такими поступками негод-
ними підкошує къ себѣ довѣріе. Побачимо, чи и
яко настутить рѣшеніе... Дуже сумно, що навѣть
іоанітичній публичній, поздобаючій въ рукахъ на-
шихъ братівъ, не ино своею поваги до агітациї
надужавають, але и мстятся!

— Чого то вже польскимъ ісандзамъ-езуїтніямъ не
захочує у насъ! Село Тыличи отъ 1407 душами
людности має 1057 Русиновъ гр. кат., 250 Руси-
нів рим. кат. образу и 106 жидовъ. Всѣ ѿ ви-
мікою колькохъ, говорять звычайно по руски.
Въ Тыличи єсть такожъ 2 клясова школа съ ру-
сікими викладомъ, а все то дуже кола мѣсцевого
польського пробоща, который всѣхъ и все радъ бы
мати латинськимъ и польськимъ, хотѣвъ бы и ру-
ску громаду сполонизувати и златинизу-
вати, а доказомъ на то нехай послужить слѣ-
дуючий фактъ. Въ другій день Великодня
взыває онъ зъ амвона народъ, щобъ оходивог
до него и підписувавъ петицію о польській
викладовій чызкѣ въ школѣ для его выгоды и не-
удутва, бо до нинѣ не научившися ін рускою бѣсѣдъ
н письма. Люди не конче слухали диктора-
шовиціста; выбравъ отже двохъ своихъ людей и
выславъ въ село збирати підписи на польській
викладъ науки въ школѣ. Такъ підписану (?)
петицію ксѣдѣа выславати до краевої Рады школъ-
н въ надѣї, що тамъ заразъ послухають его
и зроблять, яко дні хоча и диктус. Коли такъ
єсть, то громадне Тылича повинні внести контро-
лещицію, доказати, що петиція польського ксѣнда
єсть по пропозиції баламученіемъ громады и школъ-
н въ надѣї, що тамъ заразъ послухають его
и зроблять, яко дні хоча и диктус.

— **Въ Чернівцяхъ** арештовано сими днама Анну
Морошъ, которая займалася кормленіемъ чужихъ
дѣтей. Кормленіе отбувалось въ сей способъ, що
звѣрь-женщина убивала по короткому часу бѣд-
ній немовилія. Такихъ случаївъ открыто до-
носи вже три. Заряджене слѣдство може выкрай-
нихъ бѣльше.

— **Зъ Тернополя** пишуть намъ: Чи мало маємо
тутъ въ Тернополі рускихъ написівъ на тор-
говляхъ або на рукодѣльняхъ. На першомъ мѣсці
єсть Торговля Народна, Валентій Сгахевичъ
(складъ церковныхъ рѣчей), В. Зелінський (бюро
вывѣдуєчіе), Гофманъ (рукодѣльня одеїї), Стель-
махъ (рукодѣльня обува), Григоровский (мыльяръ),
Баньковський (склещъ мясный), Галечекъ (книгарня
и вишючильна книжкѣ), Кестенблійтъ (комнати
до голени и фрезівания волоса) и т. д., а на скрин-
кахъ почтовихъ, де найменше мали бѣ бракувати,
немъ ихъ, тоже може при найблизшомъ бѣгови-
нію тихъ скринокъ подумаютъ о написіяхъ ру-
сікіхъ; не багато и есть тихъ скринокъ у насъ,
такъ що треба добру дорогу деколи зробити, ѿб-
знаїти ея. Що проценту інікакого на звакахъ
почтовихъ не дають, тоже и не квалітати пѣхто
утримувати ихъ на складѣ, що дуже тутъ у насъ
мало-бѣ то улекшати кореспонденцію? — Теперь
горячі дні, огже вийшло розпорядженіе зъ ураду
громадскаго, що пси вѣчъ черезъ 4 недѣлі мають
бути на упонѣ дѣлого, ѿбзѣгти скаженинѣ;
въ противнѣй разѣ въланають вѣхъ. Порохи
зъ горяча велики, а тутъ урадили, що толькож 4
разовъ на рѣкѣ будуть водою скраплати улицѣ
и то найголовнійший. Люди сміються кажутъ, що
тутъ кроніяютъ тогдѣ, коли дощъ має падати а
улицѣ заміяють, коли вихоръ починае зрывати-
тися, аби улекшити роботу найменшемъ. Мѣста
инші людянятся и зростаютъ, а у насъ все мен-
ші торгъ та бракъ новостей; желѣзница на
Чортківъ тому винна. Повѣдали купцѣ, що не
задовго торговельность тутъ цѣлкомъ устане, хиба
таки коні на торгѣ позбстануть. — Солов'ї.

— **Зъ Калуша** пишуть намъ: Дня 1 липня въ
само полуночи надѣяла на Калуша бѣгъ заходу
хмара съ дощемъ и сильною бурею. Въ одній
хвили обергаючи вихоръ зъ воходу на західъ и
посыпало густымъ градомъ, который у воходній
частії мѣста ярину по городахъ зовсімъ витовкъ.
Въ Карпатахъ падають щоденю обильні дощі,
а сїтъ, который ще до латинського Петра і Пала-
на на вершку "Сиванъ" бѣлъвоя, теперъ ажъ спо-
локало.

— **Въ Кадобнѣмъ**, чверть милъ бѣгъ желѣзничного
пристанку "Голинъ" підъ Калушемъ, показалають
у одного газди въ керніціи вѣтла. Керніція
вже давнѣйша, а нафтъ не було слѣдно нѣ въ
цѣлій окрестності. Жады не дають вже газдѣ
опоюко, аби контрактъ робити. Дивно, ѿ власнѣ
въ теперѣшніхъ часахъ нафта не въ одній мѣсці
на верху показується, де тысяча лѣтъ не було
є ще слѣдно. Она ся ще не въ одній мѣсці
показується.

— **Восковій** фігури въ паноптикумъ Людвіка
Вельтея виставленій въ сали "Народного Дому"
стигають до сїбе численну публіку — і справе
дливо, бо сїсть тамъ ѿ побачити. Велико враж-
нє робити на насъ ін. пра прекрасна група вос-
ковихъ фігуръ "Христосъ передъ Пілатомъ"
зроблена після образу Мункачого царскими ар-
тистами Ривіє і Бено. Радимо кождому погруди-
ти до паноптикумъ въ "Народнѣмъ Дому" і самому
переконатися о красѣ сїї групи, ѿ при-
коти ѿ богато іншого і дуже цѣкавого мож-
на побачити. Цѣла вистава представляє на-
красше при сумерку і для того найбѣйше огля-
дати ѿ вечоромъ, а холоднѣйша пора вечоромъ
є ще тѣмъ бѣльше добріною до того, ѿ ѿб-
сянії оглянути ѿ спокосимъ всякихъ историчніхъ
группъ, яко въ сїмъ паноптикумъ виставленій,
яко въ сїмъ паноптикумъ прошила.

— **Матура въ Тернополі** розпочалаася дні 24 черв-
ня а скончилася 2 липня с. р. Руспівъ було въ
VIII клясівъ всего лиши 10; зъ тихъ після ново-
го розпорядженія министеріального бѣгінуще-
но до іоніту збрости. Зъ прочихъ зложили и-
спытъ: Іванъ Навроцкій зъ бѣгінущемъ; съ
добрымъ успѣхомъ зложили испытъ: Іванъ Гар-
матій, Юрій Очишкевичъ і Дубетріанскій Меч-
іславъ. Одного репробовано зъ математики на 6
недѣль.

— "Ческа Беседа" у Львовѣ устроюася въ недѣлю
дні 5 липня с. р. по полуночи прогулку съ му-
зику до лѣса кривицкого. Крѣмъ членовъ "Чес-
кої Бесѣды" возмѹть такожъ участь і запро-
шены гості. Мѣсцемъ зборинымъ єсть гостиниця
"Hotel Laus" при улиці Лычаківськїй, де участ-
ники мають збориати о 3 год. по полуночи.

— **Дм. вандрівниківъ**, котрій пѣшкъ лѣтомъ не-
реходять бѣльшою дорогою, подають средство для
з简便ення нѣгъ бѣгъ великою утомы, опущеніи,
огнепаніи і т. п. Першими условіемъ суть, роз-
мబесъ, добрий і выгодній чоботы, кромѣ того належ-
ить кожного вечора въ місцѣ води розпустити
порожокъ зъ галуцину въ досыті великої дозѣ; води
за то має бути мало, найбѣльше толькож, ѿ-
бы на одній цѣлії висоты покривала дво місця.
Въ такої води треба мочити підошви нѣгъ (не
замочуючи нѣгтвъ) черезъ двадцять минутъ, а
ониля кладучися спати привязати до підошви
нѣгъ компресъ зъ тоні самої води. Гано треба
въсушити ноги, не обтираючи їхъ нѣчимъ, і
можна бѣгакъ безпечно пускатися въ дальшу до-
рогу.

— **Погорѣлъ** села Плосківъ зложили ѿвчаркою
до святої обовязку зложити сердечне "Спаси Богъ"
вѣймъ П. Т. Добродѣмъ, що зволиши, увзглядя-
ючи ихъ країну після спомагати їхъ, чимъ
терли не одну слезу недолій. Побѣдъ П. Т. по-
мѣщика, ообливо Вл. цвѣтъ П. Чосновській, що
дарувала 500 зр. і 60 фібръ хворосту кромѣ збі-
жа і хлѣба, та другихъ П. Т. Добродѣмъ, не-
менше заняли долею нещаливихъ Вл. отцѣ
ховий якъ о. А. Чемеринський зъ Воробіївки, о.
І. Гаваньскій зъ Висыповоць, о. П. Бѣлинський
зъ Несторовъ і чч. громадине Черникова, Гла-
докъ, Воробіївки, Куроцевъ, Цебровъ, Кокутко-
вець въ Городицѣ, що бѣльшою складкою зъ
сїї та змозѣ спомагали. — Тытъ то нашимъ
П. Т. Добродѣмъ за йхъ щиро жертвъ погорѣл-
цѣвъ срѣдь за сердце дякуючи, вщевияють йхъ,
що не толькож самі нѣголи не власаємо вдачністю
доховати, але єи въ завѣщаніо дѣтамъ переда-
тутъ. — Плесківъ 30 липня 1885. Стеблан
Бѣлинський, гр. к. парохъ зъ Черникова, въ імені
погорѣлцѣвъ.

— **Холера** въ Іспанії ширитоася въ страшній спо-
собъ такъ, що майже трудно увѣрити, ѿбъ ѿ-
бовязку зложити зъ країни після спомагати їхъ, чимъ
терли не одну слезу недолій. Побѣдъ П. Т. по-
мѣщика, ообливо Вл. цвѣтъ П. Чосновській, що
дарувала 500 зр. і 60 фібръ хворосту кромѣ збі-
жа і хлѣба, та другихъ П. Т. Добродѣмъ, не-
менше заняли долею нещаливихъ Вл. отцѣ
ховий якъ о. А. Чемеринський зъ Воробіївки, о.
І. Гаваньскій зъ Висыповоць, о. П

(Надслане.)

За мало богато вспомнить есть поименом нашего чисту, а это на борьбе прямь оного звонка узагу из забытия в загадке любопытной шарады антиквара Р. Брандта. За поданным выходит троих преданных членов общества своих тело из спасения приятных, неизвестных и неизвестных и заплатить целиком разные коробки. Каждый гражданин коробка (можна получить за 70 кр. из антиквара) имеет право на стоимость 100 кр. из коробки пола и антиквара Р. Брандта.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поручая 1315 48—7
росу красоты и всяких косметикъ такъ че-
резъ мене лько и иной фирмы поручана.

Курсъ львовскій зъ дня 3-хъ липня 1885.

	платить	жадитъ	автор. золото	брать токусу
	р. кр.	р. кр.	р. кр.	безъ курсу
1. Акція за пітууну.	245 —	248 —		
Жалюзі. Кар. Людз. по 200 р.	227 50	230 50		
" львів.-чорн.-по. по 200 р.	273 —	277 —		
Банку гал. галиц. по 200 р.				
2. Лицты наст. за 100 р.	99 40	100 40		
Общ. кредит. гал. по 5% кр.	90 75	92 —		
" по 4% кр.	99 40	100 40		
" по 5% кр. парол.	101 35	102 35		
Банку гал. галиц. 6% кр.	57 —	59 —		
Лицты дзвижн. по 100 р.	101 30	102 30		
Общ. розл. кред. Завод. для Гал.	97 —	98 —		
з Буков. 6% львов. въ 15 лѣтъ	102 75	104 —		
4. Облиги за 100 р.	17 —	19 —		
Индомізациія галиц. 5% м. к.	23 50	25 50		
Облг. комуналль. банку кра- сного 5%.	5 48	5 88		
Пожички кр. въ 1873 по 8%.	5 83	5 93		
5. Львовы мѣста Кракова	9 80	9 90		
Станиславова	10 12	10 23		
6. Монеты.	1 54	1 64		
Дукатъ золоторій	1 24	1 26		
діарорій	60 70	61 30		

Ц. к. генеральна дирекція
австрійскихъ жеѧнциа державныхъ.

Выплатъ въ плану земли възможна въ 1 червня 1885 р.

Отходить въ Львова:

Поездъ мѣсячный въ 6 год. рано въ Стрыя.
Поездъ осенний въ 11 год. 25 мин. передъ полуночью до
Стрыя, Станиславова, Хиррова.

Поездъ осен. въ 7 год. 10 мин. вечеромъ до Стрыя, Станиславова, Гусатына, Станиславова, Гусатына, Хиррова.

Приходить до Львова:

Поездъ осенний въ 8 год. 5 мин. рано въ Стрыя, Станиславова, Хиррова.

Поездъ осенний въ 4 год. 15 мин. по полуночью въ Стрыя, Станиславова, Хиррова.

Поездъ мѣсячный въ 2 год. 10 мин. въ почти въ Стрыя, Станиславова, Стрыя, Хиррова.

Отходить въ Станиславова.

Поездъ осенний въ 9 год. 40 мин. передъ пол. до Стрыя
Львова, Звардови.

Поездъ мѣсячный въ 10 год. передъ полу. до Гусатына.

Поездъ осенний въ 6 год. 28 мин. до Стрыя, Львова, Звардови
и въ 11 год. 13 мин. вечеромъ до Стрыя, Львова
и Нового Санча.

Приходить до Станиславова.

Поездъ мѣсячный въ 4 год. 48 мин. рано въ Нового Санча
Львова, Стрыя.

Поездъ осенний въ 9 год. 2 мин. передъ полу. въ Звардови,
Стрыя.

Поездъ мѣсячный въ 5 год. 37 мин. по полу. въ Гусатына, Станиславова, Стрыя, Хиррова.

Поездъ осенний въ 5 год. 51 мин. по полу. въ Звардови
Львова и Стрыя.

Якъ заводити Правди на ладъ закомар- ской Правды?

Розказъ Данило Таначкевичъ, духовный Зако-
маръ. Накладомъ "Батьквиціи". Цѣна 10 кр., а
почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію
"Батьквиціи".

Учительки.

Родини, мешаючи на селѣ, а бажаючи мати
у себе на чисту вакації кандидатки львовской се-
мінарії учительської для давання лекцій, зволять
якъ найкорочше зголосити підъ адресою:

Антонина Махчинска. Львовъ, женьска учитель-
ска семінарія, ул. Скарбковська, 39.

Цѣна за 100 кильограммовъ.

	гр. кр.	гр. кр.
Пшеница чорвона	7 70	8 50
Жито	6 25	6 65
Ячмінь	6 10	7 60
Овесъ	6 35	6 75
Гречка	6 90	7 15
Кукурудза стара	5 60	6 75
" нова	—	—
Прасо	—	—
Горохъ до варки	7 25	8 50
" нас.	5 50	7 —
Сочевиця	8 —	13 —
Фасоли	—	—
Бобъ	—	—
Вика	5 50	6 —
Конюшини (передна)	3 6 —	5 2 —
Ананія	—	—
" плоскій	—	—
Кменъ	—	—
Рѣпакъ заміновий	10 50	11 75
Рѣпакъ лѣтній	—	—
Іаспій лѣтній	—	—
Іаспій коноплевий	—	—
Хміль новий	11 5 —	13 0 —

ЛІАРНЯ ДЗВОНІВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ Калуші, поча и стація жеѧнцивъ тамже.

Получивши на власність по старой фирмѣ "Івана и сына Серафіна" "Ліарнію дзвонівъ" въ Калуші, отзначену орбітнимъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнимъ и призначенiemъ на виставѣ тов. им. Качковского въ Коломиї (якъ о тѣмъ свого газети доносили, — маю и теперъ на складѣ готовій дзвонъ, въжону скоро замовленія и пріймай старій або ушкоджений дзвонъ до переливання на дуже умбрковану цѣну.

Длякую вѣтмъ Ви. праходникамъ и фундаторамъ за

всї дотепер'шні замовленія въ давнійшій спільній а тенеръ

моїхъ власній ліарні дзвонівъ прошу о ласкаві замовленія такъ

на починокъ новій дзвонъ якъ и на цілі групи. За травя-

лістъ матеріалу и гармонічний звукъ моихъ дзвонівъ ручу

и для того осмілююся припоручати ихъ Ви. П. Т. публіцѣ.

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафінъ.

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белій.

Огнетреваїй и безпечний отъ влому
КАСЫ солідно и прекрасно виробленій съ американськими зам-
ками и паскільськими замувами
СИМОНЪ ДЕГЕНЬ,
1390 8—7 у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.
(Проектомъ о хороскопіяхъ въ відмінній языці).

КОСЫ

7 ручкові волоскі	по 34 кр.
7½ "	по 36 кр.
7 " рускій довгій	по 36 кр.
7 " волоскій бракований	по 20 кр.

высылаетъ на замовленіе Магазинъ

НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ ВО ЛЬВОВѢ.

Опакованіе зачисляється якъ найдешевше.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. галиц.

акційного Банку Гипотечного

купус и продава

всѣ ефекты и монеты

подъ найприступнѣшими уловіями.

5° Лицты Гипотечній и

5° Лицты Гипотечній преміовани

котрій побла закону зъ дня 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и на відповідь
постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до ум'ячування капіталовъ зов-
довыхъ, пупиллярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и ваді

можна въ сътій Конторѣ получити.

(до висловання съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинції виконуються безъ проволоки по курсу Адмін-
істрації.

1849 8—7

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядій, образій, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВОВѢ,

поручая Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комітетамъ и Высокоповажаній
Публіцѣ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарівъ, балдахіновъ, хоруговъ, фаній,
плащаниць, образій маліванихъ на блястѣ и полотнѣ, до иконостасівъ, престолівъ
и на стѣни церковній; болтарики або образы процесіональній; хрестовъ напрестоль-
нихъ, ручичкъ и процесіональніхъ; хрестовъ желѣзнихъ на гробы и полівки,
Евангелій, патріцій, чаша, ампулькъ, дарохранительниць, халѣбница
до Весенощного, кадильниць, поликандрівъ (пауковъ), подсвѣчниківъ (ліхтарівъ),
канделябрівъ, лампниць, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтівъ и проч.

Великій складъ товарівъ срѣбныхъ зъ хиньского срѣбла, а именно:

Ліжки, вишки, ножъ столовий и десертовъ, ліхтарі, чайники, цукорнички,
тацки, короб